

XXVI^a CONGRÉS ANUAL DE L'ANGLO-CATALAN SOCIETY CELEBRAT AL FITZWILLIAM COLLEGE DE CAMBRIDGE DEL 26 AL 28 DE SETEMBRE DEL 1980.

Conjuntament amb els catalanòfils anglesos ens reunirem un bon nombre de catalans del Principat a Cambridge, on aquella bonica i atraient ciutat ens acollí enmig l'assossegada serenor del seu paisatge tardorenc.

El programa per a la lectura de les ponències presentades fou encertadament escollit i de remarcable interès.

El primer dia, després de la recepció de benvinguda oferta pels membres de la junta de l'Anglo-Catalan Society, poguerem recrear-nos en la contemplació del film-reportatge titulat "Noticiari de Barcelona".

El segon dia, al matí, en la seva intervenció, els professors R. Sala i J. Rees, de Bradford, M. Clarasó, de St. Andrews, tractaren sobre "Algunes reflexions referent a la qüestió de la normalització lingüística catalana", "Anglicismes trobats en el català contemporani", i per R. Humble, d'Ilkley, "La Vall d'Aran amb mapes de Catalunya". Tots ells s'expressaren de manera eficaça i gratament amena.

A la tarda, el professor J. Roca i Pons, d'Indiana, ens oferí el tema "Per una simplificació de la gramàtica catalana", qüestió que enfocà des d'un punt de vista molt estructuradament planejat i que pot ésser de gran utilitat per als iniciats en la llengua catalana.

Al vespre ens poguerem delectar escoltant un programa de música catalana dels segles XV i XVI interpretada pel grup IBÈRIA, amb acompanyament de violes i orgue. Els components d'aquest grup són anglesos i donava goig sentir-los cantar en català. Ho feren excel·lentment bé, amb una justesa admirable i molt ben coordinada entre el grup de cant i els intèrprets musicals. Entre cançó i cançó, Miss T. Knighton, de Cambridge, donava una exhaustiva explicació sobre la temàtica de la música a Catalunya durant els segles XV i XVI. Fou un concert que deixà a tots els oients d'allò més satisfactòriament impressionats per haver pogut fruit en el transcurs d'una estona de l'harmonia de tan sublim emanació musical.

Em plau remarcar d'una manera especial, cosa que vivament va colpir-me, la polida presentació d'aquell grup de nois i noies tan correctament vestits; ells amb americana i corbata; elles amb faldilles, molt exquisidament abillades i femenines.

El tercer dia, l'economista en J. M. Bricall, de Barcelona, disertà sobre "Reflexions entorn el restabliment de la Generalitat", tema que fou expressat amb grandiloquència i que pel seu interès va motivar algunes intervencions per part del públic per a demanar aclariments sobre qüestió tan apassionant i decisiva per als catalans i per Catalunya.

L'acte darrer fou la intervenció d'en A. Turull, de Bristol, el qual va recitar "Dotze poemes recents", inèdits, de Pere Quart, els quals tingueren molt bona acollida per tot l'auditori, tant per la bona recitació de l'intèrpret, com pel sentit ple d'ironia d'alguns dels poemes, i pel lirisme omplenat de tendresa i sensibilitat d'algun altre.

Després del dinar vingueren els acomiadaments dels amics que havíem compartit aquells dies, en que, amb fraternal companyonia, ens havíem sentit fermament units i compenetrats per un mateix pensament i sentiment d'amor i d'esperança envers la nostra pàtria.

El cel de Cambridge s'havia vestit de gris i els núvols mandrosament ajocats es passejaven per l'omnipotent espai, mentre la meva ànima recollia com a record inesborrable tota la formositat que m'oferia aquell paisatge que emmarcat per la grisor del cel, al bell mig hi llua la verdor uberosa del fullatge dels arbres i de la gespa que ofegava la remor de la meva passa.

Silenciosament i amb el cor curull de melangia i de recança vaig donar el meu adèu a aquell encisador paratge.

Lola ESTRADA I SERRALLONGA

Manresa,
Octubre
del 1980.